

ANSI/ISEA 138 VS EN 388:2016+A1

När det gäller att välja handskydd för industrimiljö är det avgörande att förstå standarderna bakom handskcertifiering för att säkerställa arbetarnas säkerhet.

Två globalt erkända riktmärken, EN 388:2016+A1 och ANSI/ISEA 138, ger vägledning om stötskydd men de gör det på två helt olika sätt. Trots att båda har som mål att minimera handskador, speciellt på handens ovansida, varierar djupet och precisionen i deras testmetoder.

EN388:2016+A1

ABCDEF

Den omfattar också ett frivilligt stötskyddstest som hämtats från motorcykelhandskstandarder (EN 13594:2015). Testet använder ett slag på 5 joule mot det täckta området. Det finns inga specifika krav på att bedöma finger- och tum-områdena.

En handske klarar testet om den genomsnittliga överförda kraften förblir under 7 kN och inget individuellt resultat överskrider 9 kN. Utfallet är godkänd/inte godkänd som markeras med ett "P" för pass (godkänd). Det finns ingen prestandagradering.

ANSI/ISEA 138

I motsats är **ANSI/ISEA 138**, som i hög grad används i Nordamerika, en standard som specifikt fokuserar på stötskydd. Den kräver testning över knogar, fingrar och tummar och omfattar alla högriskområden på handens baksida. Precis som EN 388 använder den slag på 5 joule men har ett graderingssystem med tre prestandanivåer:

Nivå 1 (≤ 9 kN): Lämplig för lågriskanvändning såsom allmänt underhåll eller lagerarbete där enstaka stötar kan förekomma..

Nivå 2 (≤ 6.5 kN): Lämpliga för miljöer med medelhög risk såsom lätt tillverkning, infrastrukturarbete eller fordonsmontage.

Nivå 3 (≤ 4 kN): Framtagna för högrisksektorer såsom olja och gas, gruvarbete, rivning och tung byggnation där högenergislag kan förväntas regelbundet.

Denna gradering ger större tydlighet och låter säkerhetsansvariga enklare matcha handskar med specifika uppgifter och risker. Det ger bättre säkerhetsutfall genom att säkerställa att handskarna varken är underspecificerade eller onödigt klumpiga för det aktuella jobbet.

En nyckelfördel med systemet ANSI/ISEA 138 är möjligheten att skräddarsy skyddsnivån utan att kompromissa med komfort eller rörlighet. Eftersom användarna kan välja handskar med exakt den nivå av stötskydd som behövs undviker de nackdelarna med överspecifikation såsom minskad rörlighet, handtrötthet eller minskad taktil känslighet.

Även om EN 388 förblir en viktig standard, speciellt för bredare mekaniskt skydd, utmärker sig ANSI/ISEA 138 genom att ge mer riktad, transparent och praktisk information för slagrelaterade risker. För miljöer där skador på handens baksida är ett orosmoment, speciellt fingrar och tummar, ger ANSI/ISEA 138-certifierade handskar större förtroende för att det tillhandahållna skyddet lämpar sig för syftet.